

FOAC

BUTLLETI N° 1

S'ha elaborat un primer butlletí i en seguirán d'altres més tard. S'ha tractat de conseguir que aquest esforç d'iniciació no sigui cosa perduda.

La comunitat, com a moviment, ha vist la necessitat de que t'et hom pogues seguir més d'aprop la vida que es porta a FOAC. La vida que segueixen els equips, la vida del consell dels vint; la que porten en conjunt nois i noies.

Es així lo que tractarem de reflexar aquí:

Assamblea

El dijous dia 11 celebrarem la I Assamblea del nostre moviment-comunitat, amb l'assistència d'uns 50 membres.

Inicià l'Assamblea el secretari provisional Ignasi Faura, Comença recalcant la realitat de la nostra comunitat, així es una 10 equips de nois i de noies de 14 a 17 units en una tasca comú.

La nostra comunitat, digué, és el resultat de més de mitg any de contactes i treballs. A mitjans del curs 1964-65 ens donarem compte de que dins de la Confraria convivien dos o tres grups de nois i tres o quatre de noies, i que de fet tots buscaven quelcom d'igual, així en donà optimisme, ens feu veure que ni uns ni altres estaven sols en el camí que pretendien fer i intuir, ja, que guanyarien si el feien junts. aquesta intuïció es convertí en una presa de consciència i junts parlarem ja d'una futur a realitzar conjuntament. No va quedar en paraules, als pocs dies ens trobarem representants de tots els grups i decidirem crear un organ conjunt que facilités aquest anar junts, el "Consell dels 20"; i eligirem un secretari provisional, i poc abans de l'istiu la creació d'uns comités per tal de preparar els curs vinent, aquests comités foren 4 o 5 i en ells treballaren unes trenta persones tot l'istiu. Aquest treball ens ha permès començar el curs sapiguem que volam, a on anem i que hem de fer per arribar-hi.

Podem resumir les nostres finalitats en:

- Promoció humana a través d'un viure en una comunitat qu'ens dona força en l'unitat per realitzar el camí que hem de fer
 - d'uns mètodes tals com xerrades, col·loquis, conferències equips que ens permeten conèixer el món on vivim i ens dona sentit del que som per tal de poder-nos realitzar plenament.
 - d'un viure en un ambient de llibertat del que que el nostre ambient i país n'està faltat; i la responsabilitat dels nostres actes i del nostre far.
 - d'un viure de diàleg i comprensió dels altres.
- Promoció cristiana basada en una veritable promoció humana.
 - que dona una nova dimensió a la nostra realitat d'homes, enriqueix-la i donem-li sentit.

- contrada en la caritat, i l'amor a Déu i als altres d'una forma inseparable, amor que és fals o pobre sinó es tradueix en fets de vida i en tots ells, i que té com a conseqüència, l'entrega, el diàleg i la comprensió.
- que ens fa veure que el cristianisme no són idees, sinó una forma de viure contrada en Déu-Crist i els homes (conscients de que això és molt concret) han de donar uns valors en els nostres objectius.
- estimen la llibertat com a únic mitjà de realitzar-nos i com a característica bàsica de l'home.
- estimen la veritat i pretenen aprofundir en ella i donar-ne testimoni.
- porten l'alegria i l'optimisme de viure i de fer una acció nostra.
- valoren el treball com algo que enriqueix a l'home en quant l'hi permet col·laborar en la creació
- hem de construir un món nou, un món on es manifestin la veritat, la justícia en el sentit més estricte, i la llibertat en el seu bon sentit. Un món que tingui per centre a l'home i que reconeixi a Déu com el seu creador i fi últim.
- Pretenen una comunitat que ens permeti trobar-nos, fer-nos, i obrar a toton i juntant les característiques d'aquesta comunitat és:
 - plenament democràtica, on tots participen en les responsabilitats i en la seva direcció i vida i que ens permet el coneixement a nosaltres, i al món amb les noies d'una forma seriosa i enriquidora
- Per tal de conseguir això ens hem organitzat de la següent forma:
 - Un consell denominat "Consell dels 20" que és el que dirigeix la comunitat. Està format per els responsables i representants de tots els grups i comités.
 - Un secretari general, subordinat al consell és elegit per tots els membres i que té per funció vigilar que es porti a la pràctica el que decideix el consell i és el seu representant al Consell de la Confraria.
 - Un comité de nois que regula la vida dels equips de nois
 - Un comité de noies amb la mateixa funció
 - Un comité de activitats conjuntes
 - Un comité de informació i propaganda.

INFORMACIO D'ACTIVITATS COMUNIQUES

Després la representant del comité de Activitats conjuntes, Marta Ferras, informa el pla d'activitats a fer:

- Una conferència sobre el "Concili i la joventut" per Mn. Tubau.
- Es prepara una xerrada o conferència sobre el protestantisme i el judaisme.
- Una esquiada a Muria els dies 27 - 31 de desembre.
- Un curslet d'iniciació a les corrents polítiques contemporànies.
- Un concurs de fotografia
- Es prepara també pel segon trimestre una campanya sobre "On va l'home)

En Josep Mª Ferrer organitza la votació per l'elecció del nom i del secretari. En quant al nom es torna que elegir entre comunitat de Formació (CDF) o "Formació i Acció" (FO.AC.). Surtí elegit per bastant majoria el segon FO.AC. Per secretari es presentaven l'Am^a Mª Grau i l'Ignasi Faura; surtí aquest últim per majoria.

El nou secretari convidà a la gent a assistir a l'Assemblea general de la Confraria que es celebrarà el diumenge següent i tanca la sessió.

Com tots sabem els dies 30 i 31 d'octubre i el primer de novembre va celebrar-se la primera Ruta-65 a Vilada.

Se li va donar el nom de "Participació individual i col·lectiva en el nostre món", és a dir: com construïm nosaltres el món.

El tema era suggerit i a la vegada extens per això es varen confeccionar quatre equips per cada una de les ponències a tractar; aquests eren:

Comunitat familiar.

L'escola, formació ciutadana i promoció humana.

Cercles de relació: amistat, diversions.

La societat cristiana: l'Església.

Ben volgut, doncs, dins el butlletí el que cada equip va discutir sobre cada un d'aquests temes.

Ultimament es va parlar sobre:

Exigències que personifiquen l'individu.

En aquesta última ponència, varen participar-hi els 50 que eren a Vilada.

Heus aquí, seguidament, les conclusions de totes les ponències esmentades:

1ª PONÈNCIA: COMUNITAT FAMILIAR

QUESTIONARI

1er. - Dilec

- Quina idea tens de la vida en família?
- En la família hi ha incomprendsió per falta de diàleg. Podem nosaltres iniciar i incrementar aquest diàleg? Com?
- Creus que la incomprendsió és deguda a que no ens obrim prou a la família? Com podem obrir-nos?
- Davant de casos en que la família és un lloc on només s'hi menja i dorm. Quina posició hem de prendre? Com podem combatre-ho?
- Creus possible que mostran-nos més responsables i conscients dels nostres actes i també dels deures, obtinguem més llibertat, confiança, etc.?
- Les relacions amb els germans estan en general bastant malament. Com podem influir sobre ells?
- Què hem de fer guanyar la seva confiança?

2on. - Formació

- Quines exigències religioses voldríem en les nostres famílies?
- Manté actualment formació humana en les famílies? És això culpa nostra? Per què? Quina posició hem de prendre?
- Com hem de reaccionar davant les concepcions familiars de tots tipus? Atenent a les nostres obligacions com a fills?

LA COMUNITAT FAMILIAR

CONCLUSIONS

Idea de família:

Un lloc on ens hi trobem bé, on hi hagi llibertat i comprensió, de manera que els fills es confien als pares, i aquests tinguin també confiança en els fills.

En l'iniciació del diàleg toca als fills un paper important. Hem d'aprofitar totes les ocasions que es presentin per dialogar. D'una manera especial, quan els pares s'interessen per nosaltres, encara que sovint en aquests casos no volem correspondre-hi. També és interessant en aquest aspecte interessar-nos i intentar comprendre les seves posicions.

No ens obrim prou a la família, això comporta un desconeixement mutu, que generalment, es crua directa de la incomprensió. Amb el diàleg, intercanviant punts de vista i exposant clarament la nostra posició, la família ens coneix amb molta més facilitat.

La família, on només s'hi menja i dorm es oposada al tipus que desitjem; es el punt màxim del desconeixement i de la incomprensió. S'ha de procurar no allargar aquest estat, doncs cada vegada es fa més difícil la confiança mútua i el diàleg. Generalment, aquest es fa molt difícil en famílies d'aquest tipus, per lo que es fa necessari crear primer una mica de clima de convivència.

Les coaccions familiars són en general involuntaries, o al menys estan fetes amb bona fe.

S'ha de procurar convencer als pares dels nostres punts de vista i la seva convivència, mai prendre una actitud conformista o passiva.

En cas de que actuesim contra la voluntat dels pares, cal mostrar-se en tot moment responsable, fent veure les raons de la nostra actuació, sempre i quan aquesta no representi un gran problema per la família.

2a PONENTIA : ESCOLA

Assignatures imprescindibles

Matemàtiques
Gimnàsia
Política (tal com està actualment es innecessària)
Literatura
Història

Assignatures passables

Ciències Naturals
Física i Química

Innecessàries

Hogar
Grec
Llatí

Com les enfocariem

Literatura.- Moltes lectures apropiades a les edats, comentaris d'autors i obres.

Hom té de forçar als professors a fer-nos coses practiques.

Història de l'art.- Llibres, fotos, exposicions, museus, acompanyades de la corresponent explicació.

Filosofia.- Dilec, opinions de tothom, sobre tot les teories i penaments filosòfics.

Música.- Donar-la ja des de petites per tal de crear en cada u un cert gust musical.

Matemàtiques.- Pot passar, si estan ben enfocades a cada edat.

Ciències naturals.- Molt més practiques, excursions.

Religió.- Cursos lliures o conferències per tal de que els cristians trobin un mitjà per profunditzar en la seva religió.

No obstant, no tindria que ser l'escola el lloc on es portés a terme aquesta tasca, es la família on es té de realitzar aquesta formació.

L'escola per altra part té que donar una inquietut i un sentit de responsabilitat.

Hem cregut que fins a quart els pares tindrien que obligar els fills a la classe de religió, l'escola, però, no pot obligar mai.

A partir de quart, creiem que hauria d'ésser lliure. Per altra banda els actes comitatius de l'escola, tenen que ser lliures, es interessant que existeixin i han de respondre a la vida de comitat que es porta. Han d'estar fora dels horaris de classe i fets amb la col·laboració dels alumnes.

Fins ara, ens sembla, que el incloure la Religió com assignatura en els horaris de classe, ha sigut una equivocació que ha portat com a conseqüències l'indiferència perjudicant per tant la formació particular i colectiva en general.

Hi han uns valors principals que no poden ser rebutjats per cap escola, en quant als efectes formatius que poden produir als alumnes.

La responsabilitat que es deu formar creant un clima de llibertat que condueixi a la persona com a tal.

Les convivències a través d'equips de treball i d'activitats, i la inquietut que es podrà lograr amb un esforç adequat de les assignatures.

En mitjà de tot té que viure el dilec en un pla d'igualtat, tasca tant dels alumnes com dels professors.

Dins la classe sempre hi haurà un grup més despeert o actiu que tindrà sempre la missió d'obrir-se, d'organitzar el treball en equips, d'actuar en les activitats de nivell escolar, centre d'unió.

Les amistats tanques que dificulten en bona part el bon funcionament del curs.

3a. PONÈNCIA : AMISTAT

- 1.- Que és per tu l'amistat?
 - 2.- L'amistat per tu és:
 - Una valvula d'escape
 - Serveix per dialogar
 - per anar al cine
 - ajuda a estimar
 - 3.- Creus que una amistat ferma pot arribar a ésser egoista?
Perquè?
 - 4.- L'amistat:
 - Fapendre el temps
 - t'aparta de l'altra gent
 - té excessos perillosos
 - 5.- Que voldries que fos per tu l'amistat?
 - 6.- Com hem d'actuar en la progressió religiosa i humana dels nostres amics?
 - 7.- Com hem d'actuar nosaltres per a aconseguir una amistat sincera?
 - 8.- Quin paper ha de tenir l'amistat dintre els nostres grups?
-

AMISTAT

- 1.- (que és per tu l'amistat?)
La amistat amb una persona es sacrificiar-se per ella, comproment-la i ajudant-la. Aquesta comprensió i ajuda fan que tu t'hi trobis bé.
- 2.- Hi ha diferents classes d'amistat:
 - a/. L'amistat corrent, que és la que es pot tenir amb qualsevol persona del carrer.
 - b/. El companyerisme, amb les persones que et relaciones continuament.
 - c/. La amistat de veritat: quan ja hi participes en tots els seus problemes.L'amistat et dona una correspondència de contacte amb l'amig.
El fet principal de l'amistat és ajudar a estimar. En segon lloc serveix per dialogar, canviar impressions i en tercer lloc pot servir per anar al cine i com valvula d'escape. Sobre aquest últim punt hem cregut que la frase no està ben trobada.
- 3.- (Creus que una amistat ferma pot arribar a ésser egoista?)
Hem cregut que una bona amistat no pot ésser egoista per una senzilla raó: normalment diem que "estimar es donar-se els uns als altres". Per tant si et dones als altres ja no ets egoista. Aquest donar-se ha de ésser complet.
- 4.- (L'amistat, fa perdre el temps?)
Normalment no. Perquè si tens una bona amistat sempre tindràs algo que fer, algo que discutir o sigui procuraràs no perdre el temps.
T'aparta de l'altra gent?
Es relatiu, o sigui que depen de la persona, però com hem dit abans si és una bona amistat fa que no t'aparti dels altres.
Té excessos perillosos?
Una amistat entre dues noies l'únic perill que pot tindre és el seu tancament. Amb dos nois passa lo mateix. Entre una noia i un noi creiem que pot arribar a ésser una bona amistat.

6.- (La música es per tu una diversió?)

Segons per què, pot ésser o no una diversió.

7.- (Quant vas al cine, perquè hi vas?)

-Per la pel·lícula...

-per la tècnica

-per la fotografia

-per divertir-te

8.- (Com és que la gent no hi van tant al teatre?)

Lo principal és perquè és més car i després perquè no agrada tant a la "massa". La gent el troba potser més ensupit que el cine.

4a PONENCIA : SOCIETAT CRISTIANA

ESGLÉSIA

Es difícil donar una definició clara del concepte d'Església. No obstant Església és:

- Assemblea: comunitat de gent amb un mateix ideal que es punt d'unió entre el i Déu: la continuació del missatge de Crist.

D'altra banda, però, la gent no veu en el mot Església aquesta significació, al menys a primera vista; la immediata visió d'Església produeix una relació amb un edifici, uns sacerdots, conseqüència potser de l'herència de precedents generacions.

Església no es això:

Església es una vivència conviscuda. Es convivència. Acció.

Quan arribas a una certa edat penses en el teu cristianisme. El cristià no és un ser individual. El cristià com Església és un ser "comunitat", col·lectiu.

Un cristianisme individual no es pot viure "Estimeu-vos els uns als altres"

Quan ha ptes consciència de comunitat, el cristià es sent Església, ja no actua com a individu isolat. La seva formació no serà ja egocèntrica, anirà lligada per una donació als altres.

Que no estem fonats religiosament és un fet. No hem aprofundit encara prou en la nostra religió.

Cert que topeu amb dificultats però tenim els mitjans per superar-les.

Ens manca l'ajuda de l'ambient, l'Evangeli no es viu, molta gent no el coneix. Però nosaltres som conscients de que el seu missatge és necessari. Es necessita un coneixement comunitari de l'Evangeli i una descoberta personal dins la comunitat, que amb el diàleg ens ajudarà a sentir-nos més Església.

La nostra vida ha de ser un reflex de l'Evangeli, fonamentat en la importància de la Revelació.

L'Església evoluciona, es mou i es posa al dia, Existeixen doncs unes noves tendències reformadores (Concili, Quoiat, Congart, Leobet, Evely.....) que ens mostren i que per tant hem de conèixer.

La lectura, no tan sols de l'Evangeli, sinó de llibres d'espiritualitat, formarà part també de la nostra formació religiosa.

5.- (Què voldries que fos per tu l'amistat?)

L'amistat tindria que ésser un medi per ajudar a estimar, a donar-se als altres, una ajuda per treure dels errors als nostres quics. Però la amistat que compleixi aquests punts és ideal, una mica difícil de conseguir.

6.- (Com hem d'actuar en la progressió humana o religiosa dels nostres amics?)

El primer que fariem seria aconsellar-los de cara al bé o seguir que veïssin el bé en comptes del mal. que es desfoguessin parlant per treurels un pés de sobre.

Si el problema fos religiós fer-los veure que lo millor és tenir un conseller espiritual que els pot ajudar en tot moment.

7.- (Com hem d'actuar nosaltres per conseguir una amistat sincera?)

En primer lloc el més important per conseguir una bona amistat es ésser franc en tot moment i posar confiança en aquesta amistat. En segon lloc un millorament personal.

8.- (Quin paper ha de tenir l'amistat dintre dels nostres grups?)

En primer lloc cal conèixer a totes les persones dels nostres grups. Una vegada conseguit això podem unir-nos, posar confiança, voluntat i tot el que es necessita per conseguir una bona amistat.

D I V E R S I O N S

- 1.- Què és per tu la diversió?
- 2.- Existeix la diversió en sí?
- 3.- Divertir-te es passar el rato?
- 4.- Creus que hi ha grans diversions o bé creus que no hi han?
- 5.- Poden divertir-se nois (noies) sense necessitat de noies (nois)?
- 6.- La música és per tu una diversió?
- 7.- Quan vas al cine perquè hi vas?
- 8.- Com és que la gent no hi va al teatre?

D I V E R S I O N S

1.- (Què es per tu la diversió?)

Es una activitat en la qual sentis la satisfacció de fer-la.

2.- (Existeix la diversió en sí?)

La diversió en sí no existeix l'has de buscar la majoria de les vegades doncs hi ha moments que la trobes.

3.- (Divertir-te es passar el rato?)

No. Per la raó de que sempre que et diverteixes no passes el rato. De vegades quan dius n'en vaig al cine no et diverteixes, perquè ho has fet per perdre el temps.

4.- (Creus que hi ha grans diversions o bé creus que no n'hi han?)

Hi han diferents graus, no sempre et diverteixes igual, o sigui no es divertir-se i sburrir-se, sinó que un dia et pots divertir més o menys que al dia següent.

5.- (Poden divertir-se nois (noies) sense necessitat de noies (nois)?)

Doncs sí. Perquè tant els uns com els altres tenen una llibertat per actuar per separat.

L'Evangeli l'introduïrem dins la comunitat,. Es gran l'importància que té l'Evangel·li viscut dins el grup. Hi ha d'haver un millorament de les reunions en aquest aspect.
L'Evangeli s'ha de comentar, s'ha d'aplicar a la vida personal i com a conseqüència a la del grup.

La nostra vida ha de ser una continua oració, una continua relació amb Déu, que podrà ser més profunda en determinats moments: la Missa i dins d'ella la Comunió, acostarà més a Déu i ens farà sentir-nos més germans els uns als altres.

La revisió de vida, el recolliment, l'oració és parlar amb Déu, és estimar al pròxim parlant amb Ell.

5ª PONENCIA : EXIGENCIAS PERSONIFICADORAS DEL INDIVIDUO

INTRODUCCIO : Noció de persona.

La persona no es reconeix a ella mateixa, sino en la mesura que pren consciència de la seva vocació, del seu destí i en ~~COMUNICANT~~ en una obra de donació que es, al mateix temps, descobriment d'ells mateix i avenç continuat.

El nostre fi : Personificació

Es a dir: fer descobrir tot allò que fent-nos veure el nostre destí, la nostra vocació ens alluny de nosaltres mateixos per acostar-nos als altres. I amb aquest acostament ens faigi descobrir la nostra realitat de ser.

1.- Primer pas : Descobriment de la persona

Que'es la persona? Hem dit que es tant que busca, que treballa, que es dona, la persona no existeix si no es gracies a tres dimensions:

- Vocació : Un volguer concient, dirigit i aprofundit.
- Encarnació : Un estar en el temps i en la societat, un participar de la construcció d'un món que estigui d'acord amb la nostra vocació.
- Comunió: La presència del esperit que ens dona una fè transcendent (de nos enllà), immortal a la nostra vocació i a la nostra encarnació.

CRISTIANAMENT direm que la persona es la resposta a la crida del AMOR, que ens uneix a tots i a la vegada ens distingeix entre si. Crida del Amor que deriven amb la nostra resposta en una presència del Amor

- Presència del Amor per si mateix, que es treballa en reflexió i estudi de nosaltres mateixos i les nostres possibilitats.
- Presència del Amor en els altres, que es amistat, donació, caritat.
- Presència del Amor en Déu, que es contemplació i adoració.

2.- Segon pas : Personificació

Personificarse es:

- Descobrir la nostra vocació
- Pendre una posició i actuar d'acord amb aquesta vocació.
- Oferir tot aquest treball a un Déu que està per sobre de les nostres realitat física, que sublimi i dongui sentit a la nostra vida.

Els equips constituits la veu discutir sobre els elements que afavoreixen el descobriment de la persona.

Vocació : Elements positius

- diàleg
- esperit crític raonant objectivament)
- coneixen's a si mateix i al món
- esperit no conformista.

Elements negatius

- concepcions familiars
- propaganda T.V., llibres pel·lícules.
- amistats influenciadores
- tancament: viure aïllat de la realitat (ni idealisme ni materialisme junts)
- apatia.

ENCARNACIÓ : Elements positius

- voluntat, esperit de lluita
- ideal social
- esperit no conformista
- noviatge (ven entés)

Elements negatius

- l'isolament
- la falència que dificulta l'acció
- l'ambient del món
- abusergament i mandre
- el país
- pla d'estudis
- el noviatge (en general)

COMUNIO : Elements positius

- Conèixer Déu i tenir-lo present en els nostres actes.
- l'amor
- el sofriment
- la litúrgia moderna

Elements negatius

- Estat religiós d'Espanya
- a) enfocament de la religió aburrement
- b) tradició de la família
- egoisme
- sibirisme

COROLARI

Assolir la nostra personalitat es copsar la nostra vocació i posar-la en pràctica. En el nostre món hi trobem mitjans personificadors i mitjans individualitzadors. Conèixer uns i altres es tenir la clau del nostre èxit (si els utilitzem).

El diàleg nostre entre llibertat i compromís, entre cos i esperit, entre idealisme i encarnació, ens condueix a un equilibri, sempre perfeccionat. En resum, homs enc camí vers un punt final del nostre destí, que es Crist.